

Axel Wilhelm Rosén

Soldat för rote nummer 1025 Snista i Toresunds socken.
Rosén var under många år väbelfurir vid regementet.
Han anställdes 15/12 1900 och tog avsked 1/7 1944.

Strengnäs Tidning månd 6/5 1929.

50 år fyllde den 2/5 väbelfuriren vid Södermanlands regemente Axel Rosén och uppvaktades med anledning därav av officerare, underofficerare och vänner. Till jubilaren överlämnades därvid bl a en uppsättning matsilver, väggur, snusdosa av silver, blommor, m m. I lördags afton hade jubilaren inbjudit ett större antal släktingar och vänner till supé i sitt hem.

En gång, var jag med om en ganska säregen torpbesiktning, vilken medförde flera års trassel och efterräkningar. Det var furiren vid Gripsholms kompani nr 1025 Rosén på Snista soldattorp i Toresunds socken, som begärt syn. Vid framkomsten till torpet frapperades jag av det natursköna läge, det hade högt på en i Mälaren utskjutande udde med hänförande utsikt över Gripsholmsfjärden. Torpets bebyggelse och närmaste omgivningar voro däremot inte något att skryta med.

Följande rotehållare och godsägare hade infunnit sig. Paus på Herrestad, Kumlin på Norrby och Ahrén på Salby. Sedan vi besiktigat boningshuset och rotehållarna godkänt de föreslagna reparatio- nerna, föreslog jag vi skulle fortsätta med uthusen, men då ville rotehållarna, vars talesman var godsägare Kumlin, inte vara med längre under hänvisande till ett papper, som soldaten underskrivit, och som K. stack i handen på mig. I detta papper hade soldaten dumt nog förbundit sig att mot 100:- kr avstå från alla framtida reparationer å ladugården. Denna handling hade avtvingats soldaten, utan kompanichefens medgivande, av en förutvarande ägare till Norrby. Ja, där stod jag med det där papperet i handen och visste faktisk icke, vad jag skulle göra! Soldaten stod på behörigt avstånd och såg skuldmedveten ut och herrar rotehållare triumferade, ty de hade synbarligen rätten på sin sida. Efter en kort överläggning med min kompaniadjutant, fanjunkare Wannberg, beslöt jag emeller- tid, att gå till offensiven med herrar rotehållare. Jag framhöll för dem, att förbindelsen tillkommit under påtryckning och att den var olaglig, enär vederbörande kompanichef icke blivit hörd, samt att jag måste rapportera förhållandet för regementschefen, vilket skulle medföra mycket obehag för soldaten. Inför dessa argument "backade" rotehållarna och medgävo fortsatt syn.

Då, att döma av ladugårdens tillstånd, någon ko ej på länge

varit uppställd där, frågade jag Rosén om anledningen härtill. Denne berättade då, att korna förolyckats för honom. De hade blivit, som han sa, mjölkade av huggorm och det överlevde de aldrig. Han tillade att enligt folktron är bästa medlet att skrämma bort ormarna från att gå in i ladugården att lägga en död sådan under tröskeln till ladugården.

Emellertid avslutades besiktningen och protokollet underskrevs ehuru kanske något motvilligt av herrar rotehållare, och vi skildes åt under ömsesidig högaktning, och jag inbillade mig att allt var gott och väl. Att så emellertid icke var förhållandet, fick jag snart nog erfara. Då den tidpunkt, till vilken det bestämts att reparationerna skulle vara slutförda, utgått, kom soldaten till mig och anmälde, att boningshuset var färdigt men att intet var åtgjort med ladugården. Om jag ej missminner mig, anmälde förhållandet till länsstyrelsen, som i sin tur skickade landsfiskalen på rotehållarna, vilka för denne felaktigt uppgåvo att reparationerna voro slutförda. När länsstyrelsens resolution sedan kom mig tillhanda innehöll denna uppgift på att allt var klart. Ett påpekande per telefon till landsfiskalen, att ladugården fortfarande var oreparerad, föranledde denne att be få återkomma, sedan han ånyo undersökt saken. Efter några dagar ringde landsfiskalen och bad om ursäkt för de felaktiga uppgifterna, vilka han fått av rotehållarna och icke haft anledning att betvivla, men nu garanterade han, att reparationerna skulle bli utförda, vilket de också blevo. Ja, med detta trodde jag saken var utagerad, men däri misstog jag mig ännu en gång. En vacker dag kommer Rosén och anmäler för mig, att rotehållarna nekat att lämna ut honom tillkommande "hemkall" (naturaförmåner), åberopande ovannämnda förbindelse, enligt vilket soldaten var skyldig rotehållarna 100:-kr. Rosén nämnde härvid, att, då han icke hade några kreatur, han gärna avstode från honom tillkommande hö och halm men säden ville han ha. Nu blev det skriftväxling igen med godsägare K. varvid jag sade ifrån ganska skarpt, att jag hade väntat att träffad överenskommelse karlar emellan skulle stå sig. Jag meddelade honom slutligen, att soldaten var villig att såsom avbetalning på den föregivna skulden årligen avstå från i hemkallet ingående hö och halm intill dess skulden var likviderad. Därest detta förslag godkändes, yrkade jag slutligen på att Roséns förbindelse, som åstadkommit så mycket trassel, skulle tillställas mig. Till min stora överraskning gingo herrar rotehållare in på ovan nämnda förslag och vi kommo överens om när slutlikvid ansågs föreligga. När detta så småningom inträffade, skrev jag till K. och begärde att förbindelsen skulle tillställas mig enligt överenskommelse. Detta resulterade dråpligt nog i att han sände mig en avskrift av densamma. Därmed lät jag mig dock ej åtnjuta och först efter förnyade påstötningar fick jag originalet, och så avslutades äntligen detta segslitna, tilltrasslade torpbesiktningssmål rörande Snista soldattorp. Rosén har numera (1946) avsked och är bosatt på ett f.d. soldattorp på P 3 övningsfält.

(Ovanstående förbindelse bifogas i avskrift.)

Emil Mmell

Härmed avsäger sig undertecknad Axel Vilhelm Svedin Rosén alla vidare anspråk på reparationer och nybyggnader å ladugården tillhörande soldattorpet nr 1025 Snista under den tid jag kommer att tjäna för roten, och har jag denna dag av huvudrotehållaren erhållit Etthundra/100:-/kronor utgörande full ersättning för ovanstående reparation enl. synprotokollet av den 17 juni 1919, vilket härmed erkännes och kvitteras.

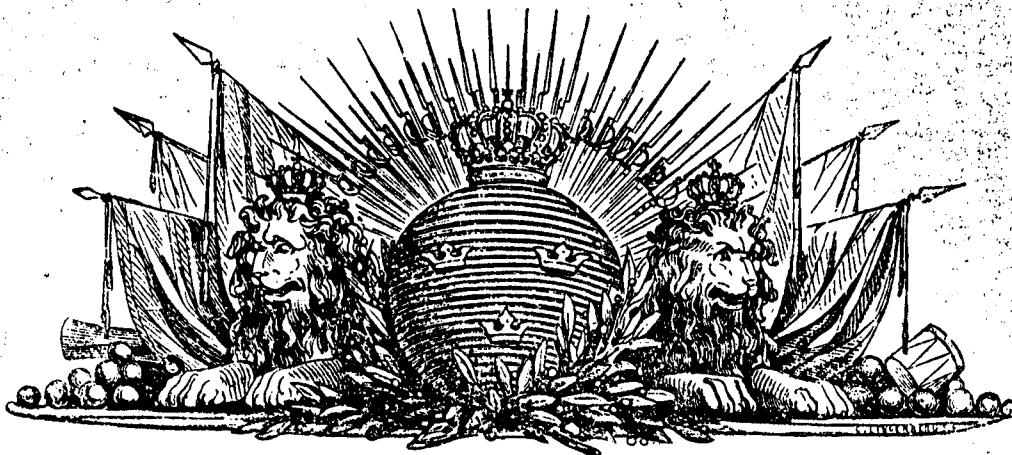
Norrby Gärd, Mariefred, den 30 april 1921.

Axel Rosén
Korporal

Ovanstående namnteckning bevittna:

And. Gus. Osterberg

Olof Bägg

Furiren N:r 1025 vid 8. kompaniet

af Kungl Södermanlands pansarregemente

Axel Wilhelm Rosén

, hvilken är född
den 2. maj 1879 i Toresunds församling af
Södermanlands län och varit i tjänst vid regementet
sedan den 1. oktober 1942 och förut vid I 10 15/12 1900 - 30/9 1942
, har denna dag på egen begäran

erhållit afsked från regementet

med det vitsord, att han under tjänstetiden sig
skickat

Rosén är jämlikt gällande bestämmelser berättigad till underhåll genast.

Rosén förordnades till vicekorpral 29/9 1917, korpral 11/7 1921, furir 1/10 19

Strängnäs den 1. juli 1944

Regements- chef.

